

говорилаз: какъ; само въ оученіето ѿ добродѣ-
телството состоѣва блаженный живѣтъ; ѿи
рѣказ Сократъ; защо добрыти са блаженны, а
лѣкавыти са ѡкаѣнны; ѿ прочее рѣкалз ѡнъ,
ѡкаѣненъ ли ѣ Архілаѣи; ѿи ѡкаѣненъ рѣкалз Со-
кратъ, ако нема добродѣтелство, ѿи ѣ неѡченъ.

28.) Имѣніята та не подобѣва да бѣ-
ватъ причина на гордостѣ.

Філософъ сократъ, когдѣ видѣлаз, какъ Я-
кивѣадъ сынъ Кариѡвъ, премного са гордаши
за неговити селѣніи (мюлкови), добѣлаз го на
ѣдно мѣсто, гдѣто вѣсѣше ѣдинъ земнообра-
зный списокъ; ѿ рѣкалз мѣ да намѣри въ не-
го Я.ѡнинѣйската земаѣ, ѿ Якивѣадъ ѣ намѣ-
ри, ѿ Сократъ мѣ рѣкалз; да намѣри негови-
ти селѣніа, ѿ понѣже Якивѣадъ мѣ рѣкалз, какъ
несѣ списани; тогдѣ Сократъ оѡничиженно мѣ
рѣкалз, защо са гордишъ сѣетне человекѣ, за
нѣща коѡто несотворѣватъ нѣто наймѣлката
часть на земаѣта.

29.) Какво нѣщо ѣ, смертѣ господственно.

Нѣокреѡнъ мѣчитель Кѣпрскаго ѡстрова, ве-
сѣма непрѣтѣтѣваше філософа Анаксаѡра; за-
що го галчалъ за неговити мѣчителства; сѣѡ-
чѣнаса по злополѣчѣе, ѿ го хѣнаалъ, ѿ оѡгѡ-
дилъ го въ ѣднѣ каменна стѣпа, за да го звѣлтъ,
спорѣдъ мѣчителекото повѣленіе, а філософатъ
юнашки терпѣлаз звѣровѣдната мѣка на мѣ-